

какъ стълпѣтъ бѣше ся затулилъ и не ся виждаше, тѣй що незнаяхъ вече и нахѣдъ ся намѣрва, когато внезапно ся прѣдстави прѣдъ мене като призракъ. Този стълпъ не бѣ съвсѣмъ съсипанъ; напротивъ има и днесъ древнѣхъ си высотъ повече отъ сто нозѣ, и каменнитѣ основоположенія които съставятъ великолѣпнѣхъ четвъртитость на образътъ му, който ся показва като единъ голѣмъ острогъ, вчера що изработенъ отъ най-искусенъ художникъ. Като лежи пустъ и уединенъ всрѣдъ гѣстийтъ онзи лѣсъ има ужасително великолѣпіе и нѣкаквѣ си тѣй да кажемъ ирачнѣ студенинѣ; высокы дървета бѣхъ нарасли въ окопытъ около него, шо пакъ върховетѣ имъ едва стигахъ до най-нискытъ прозорцы. Тѣзи исполинскы дървета въ срѣдъ които става невидима основата на зданіето дава му таинственъ и съвсѣмъ фантастическый изгледъ. Невъзможно е като ся намѣрвашъ въ онѣзи пустынѣ, между лѣсоветѣ, прѣдъ едно таквозъ чудовищно зданіе, да си ненапомнишь вѣлшебнытъ стѣлпове гдѣто прѣкрасны царскы дѣщери спятъ прѣдвѣченъ снъ.

— До днесъ, каза ми г-жа Маргарита на койкъто азъ искавахъ впечатлѣніята си, само външнѣхъ на стѣлпѣтъ сѣмъ виждала; но ако искате да разбудимъ царскѣхъ дѣщерѣхъ, да влѣземъ вътрѣ. Понеже знаѣхъ че ся намѣрва тука на около овчаръ или овчарка който или която има ключѣтъ, да вържимъ коніетѣ си и да ся завтечемъ да ги по-